

Jesaja 33:17

**“Uw ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid,
zij zullen een vergelegen land zien”**

1 welke Koning

2 welke ogen

Gemeente,

Vorige week hoorden we het: Jesaja profeteert rond 720 voor Christus. Onder koning Achaz. De meest goddeloze koning van Juda. Afgodendienaar. Afgodsaltaar. Het altaar uit de tempel van God weggehaald en de tempel dichtgetimmerd. Dan komt Assyrie als roede en gesel van God Juda binnenvallen en oprukken naar Jeruzalem. Inmiddels is Achaz gestorven en zijn zoon Hizkia is koning geworden. Hizkia de godvrezende koning. De schuilplaats tegen de vloed, de schaduw tegen de hitte voor het volk. Afspiegeling van Wie de Heere Jezus is voor Zijn volk.

Maar de toestand is wel erg precair. Sanherib van Assyrie ligt voor de poorten van Jeruzalem. Heel Juda is al ingenomen. En Sanherib eist overgave. Uitlevering. De drie gezanten van Juda komen met brieven terug bij Hizkia waarin de eisen en bedreigingen staan. En de bespottingen met de God van Israel. En koning Hizkia heeft het niet breed. De situatie is kritiek en ziet er slecht uit. Hij loopt in zak en as. In rouwgewaad. Zwaar bedreigd en aangevallen. En Juda is teruggetrokken in Jeruzalem. Ze kunnen geen stap buiten de muur zetten want dan worden ze gevangen genomen door Assyrie. Opgesloten in de hoofdstad Jeruzalem. Belegerd.

En met het oog op die tijd profeteert Jesaja. Uw ogen zullen de koning zien in zijn schoonheid, ze zullen een vergelegen land zien. Uw ogen zullen de koning, Hizkia zien in zijn schoonheid. In zijn glorie. Als hij weer op zijn troon zal zitten. In vol koninklijk ornaat. En zal regeren. Hizkia die nu in rouwgewaad en bedreigd wordt, hij zal weer gezien worden in koninklijke mantel en hoogheid. En uw ogen zullen een vergelegen land zien. Uw ogen die nu alleen Jeruzalem zien en binnen Jeruzalem moeten blijven, die zullen weer het hele land doorlopen. Overall komen in het land de belofte. En al wandelend door Juda zullen uw ogen alle hoeken van het beloofde land weer zien. Niet meer angstig opgesloten, maar vrij rondlopend tot de einden toe. Dat betekent: de vijand is weg. De bedreiging voorbij, het beleg opgeheven. De overwinning is behaald.

Uw ogen zullen zien. Dat woord 'zien' geeft nog twee dingen aan. Allereerst: zien, geeft het woord aan, met vreugde, met genieting en er naar blijven kijken. Je kunt ergens gauw even naar kijken, even op de klok kijken. Je kunt ergens naar kijken en weer gauw je hoofd omdraaien, zo weerzinwekkend, die spin, dat dode dier dat daar ligt. Je kunt zien, zoals een bruid kijkt naar de bruidegom op de trouwdag. Stralend kijken, je gelukkig voelen, blijven kijken. Zo zullen uw ogen de koning zien, Hizkia. En zien, geeft ook aan: je zult erbij zijn. Kijk, wij kunnen dingen zien die mijlenver van ons vandaan zijn. Door satellietverbindingen kunnen we zien wat er in Australië gebeurt, of zelfs wat er op Mars of op een komeet te zien is. Maar toen betekende zien: er zijn. Je kon iets of iemand alleen zien als je er ook echt was, bij aanwezig was. Zo zullen uw ogen de Koning zien en dat vergelegen land zien. Hizkia en heel het land van Juda.

1 welke Koning

En weer voelen we aan dat Jesaja het niet alleen over Hizkia heeft. Of in elk geval, dat de Heilige Geest, niet alleen Hizkia bedoelt. Maar in Hizkia de Heere Jezus bedoelt. De Heere Jezus, Die ook in Zijn vernedering is geweest. In de kribbe, in Gethsemané, in Zijn lijden, voor Pilatus, aan het kruis. Belaagd, bedreigd. Door vijanden, door de duivel, door de vloek der wet. Van alle kanten. Zo zien wij Hem de komende tijd in de prediking weer. Jezus in Zijn lijden en vernedering. Zo zien wij Hem. Echt? Als je iemand ziet dan ben je vlakbij hem hoorden we. En hoe kom je dichtbij Jezus in Zijn lijden? Want daar zitten toch 20 eeuwen en zoveel kilometers tussen. Hoe kom je dan bij Hem? Door schuldbelijdenis. Schuldbelijdenis overbruggt de afstand. Brengt je bij de kribbe en bij het kruis. Erkenning van je zonden, van je zondige aard, van je schuld, van je verdiend oordeel. En je ziet Hem. In Zijn vernedering. Dragend schuld en zonde. Overnemend en wegdragend. Je ziet Hem. Ogen van verwondering. U gaat daar, U zweet, U bloedt, U lijdt, U daalt neer, u sterft. Zag u Jezus zo? Ziet u Hem zo? Dan deel je ook in Zijn vernedering. In strijd, in kruisdragen, in lijden. Duivel, wereld en eigen vlees houden niet op je aan te vechten.

Uw ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. In Zijn verheerlijking, in Zijn glorie. Als de Opgestane en Die ten hemel is gevaren. De vijand is verslagen! De overwinning is behaald. De strijd is gewonnen, de overwinning is zeker.

En daarom: Uw ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid. Echt zien. In Zijn wederkomst. Zittend op Zijn troon in heerlijkheid. De vijand is weg, eeuwig weg. En uw ogen zullen Hem zien. Jezus in Zijn glorie, glanzend van heerlijkheid en macht en majesteit. Dat is wat: de Koning zien in Zijn schoonheid. Het Lam, staande als geslacht. Als geslacht. Zijn liefde is te zien. Dat Hij Zich ten offer stelde. Dat Hij Zich liet nemen in

mijn plaats. Dat Hij Zichzelf voor mij gegeven heeft. Geslacht. Maar: staande. In zijn schoonheid. Overwinnaar. Delend in Gods heerlijkheid, vreugde, zaligheid, heiligheid.

Uw ogen zullen Hem zien. Zien, omdat je vlak voor Hem staat. Elke trek op Zijn Aangezicht, elke blik in Zijn ogen, elke kloep van Zijn hart, elk gebaar van Zijn handen zien. Dan is geloven aanschouwen geworden. Dan is twijfel onmogelijk en voorgoed verleden tijd. Want dan zien mijn ogen Hem. En dat zal een zien zijn van de bruid die haar Bruidegom ziet. Zo vol vreugde, zo vol liefde, om eeuwig Hem te zien.

En dat zien van de Koning in Zijn schoonheid, dat zal ons Hem gelijk maken. We zullen Hem gelijk zijn want we zullen Hem zien gelijk Hij is. Hem gelijk. In vreugde in God, in heiligheid, in heerlijkheid, in liefde tot de Vader. Volmaakt. Zijn beeld volstrekt gelijkvormig gemaakt.

Eenmaal zullen wij de Koning zien. In Zijn schoonheid. Dat is Advent. Dat is verwachting en hoop. Hier en nu zie ik Hem, maar dan door het geloof. Zie ik Hem, maar dan zoals Hij in de spiegel van de prediking en van het Woord tot mij komt. Dat is een zien als door een matglas heen. En dat is een zien waar zoveel tussen kan komen. Waardoor het zicht verduisterd word, waardoor er twijfel komt, aanvechting. Maar dan: het volle zicht. Volledig scherp. En door aanschouwen: alle twijfel weg. Zou dat niet doen verlangen? Zou Rutherford geen gelijk hebben toen hij had over die bruid in de gevangenis. Die bezoek kreeg van haar bruidegom, maar altijd met matglas ertussen. Ze zagen elkaar, hoorden elkaar, maar.....gedempt, wazig, met dat glas ertussen. Wat zag die bruid uit naar de dag van haar vrijlating. In de armen van haar Bruidegom. Kent u die adventsverwachting, dat verlangen? De Koning zien in Zijn schoonheid. Hem gelijk zijn.

En dan ligt ook dat vergelegen land open. Heel de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Waarop al de beloften Gods vervuld zijn. Daar rondwandelen. Overal mogen zien wat God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben. Nieuwe schepping. God alles in allen. Pure vreugde. Vrede in de dierenwereld. Heersen over al wat leeft. Erfgenaam van alle dingen. Geen rouw, geen moeite, geen ziekte, geen dood. Eeuwig leven. Het vergelegen land zien. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Nu, nu voel je er jezelf soms zo ver vandaan. Zo ver weg. Zo schuldig en onwaardig en daarom zo op afstand. En God zo ver weg. In elk geval voor je gevoel. Zijn gunst, Zijn liefde, je ervaart er zo weinig van. Je voelt je zo ver weg. Maar dan: zien, er zijn, er rondwandelen. Je durft je hier niet alles toe te eigenen. Je durft je nauwelijks erbij te rekenen. Zodra je denkt aan kinschap, erfenis, volkomen zaligheid, eeuwige vreugde dan vliegt er van alles op je af. Je durft geen stap te zetten, zo

opgesloten, zo bevreesd. Je vlucht tot de HEERE, dat zou je niet kunnen laten, maar verder is alles te groot en durf je niks te zeggen. Maar dan: heel de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Loop maar rond, allemaal je deel, zie maar, geniet maar: al het Mijne is het uwe.

O, wat zal dat zijn: eens zullen wij de Koning zien in Zijn schoonheid en heel Zijn vergelegen land. Advent. Verlangen. Aankomen. Heerlijkheid. Verwondering. O de helft is mij niet aangezegd. En er was in haar gans geen geest meer. Ademloos zal het zijn. Wat geen oor heeft gehoord, hier geen oog heeft gezien en in geen mensenhart is opgeklommen. Kun je je iets mooiers indenken? Een beter leven dan met de HEERE? Je moet wel dwaas zijn om dit niet te zoeken, om dit te laten vallen voor wat anders. O dwazen, zoek toch de HEERE en leef!

2 welke ogen?

Maar wie zullen de Koning zien en dat vergelegen land? De ogen van wie? Wie zullen koning Hizkia zien, met vreugde zien, als hij weer op zijn troon zit? Dan ben je allereerst geneigd te denken aan het verschil tussen Assyrie en Juda. Natuurlijk. Juda zal met vreugde zien dat hun koning weer op de troon zit in schoonheid en vol ornaat. En ja, voor de Assyriërs is dat natuurlijk anders. Voor hen is dat het teken dat ze de strijd verloren hebben. Als Juda's koning weer in vol ornaat op de troon is dan kan dat maar één ding betekenen: Assyrie is verslagen. Zij moeten knarsetandend toezien dat Hizkia weer op de troon zit.

Maar zo simpel ligt het blijkbaar niet. Voor geen van de profeten, ook voor Jesaja niet, en ook in hoofdstuk 33 niet. Horen bij het verbondsvolk, bij de gemeente is niet hetzelfde als: dus aan de goede kant staan, dus bij God horen. Ja, weten we: dat komt aan op het geloof.

En dat is ook zo, alleen: dat kan iedereen wel zeggen. Zeggen dat je gelooft is op zich zo moeilijk niet. En naar de kerk gaan en belijdenis doen en ten avondmaal gaan kan op zich iedereen. Maar het gaat er om: is het echt, of is het alleen vorm? Is het waarheid in het hart, of is het schijn, alleen woorden, meer niet.

En daarom geeft Jesaja het anders aan in vers 15 en 16. Wiens ogen zullen de Koning zien met vreugde in zijn heerlijkheid en schoonheid? En dat betreft hij daar het hele leven bij. Voeten, mond, hart, hand, oor en oog. Waar geloof, echt geloof, werkt door in al die opzichten. Je voeten: je wandelt recht toe rechtaan in Gods wetten en inzettingen. Als Henoeh. Heerlijk dat God er altijd bij is. Als ik bij vrienden ben en als ik in de winkel ben, als ik werk en al sik boekhouding doe. Als ik achter mijn pc zit en als ik dvd's bekijk, maandagmorgen en zaterdagavond. Heerlijk dat U erbij bent en alles ziet, Heere. Je mond: oprechtheid spreken. De waarheid spreken. God belijden. Wat er in mijn

hart is ook uitspreken, ook al neemt men het niet in dank af. Je hart: onrechtvaardige winst niet willen hebben. Gruwen van onterechte inkomsten. Je handen: geen steekpenningen willen hebben. Je oren: er niet bij willen zijn als iemand zwart gemaakt wordt, als iemand een hak gezet wordt, als kwaad gesproken wordt van iemand. Je ogen: niet willen zien als er kwaad is, zonde is. Er niet met plezier naar kunnen kijken als het kwaad is in Gods oog. Dan valt er veel af, heel veel.

Wie zullen de Koning zien in Zijn schoonheid en dat vergelegen land? Dezen! Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien! Zei Jezus in de bergrede! Want genade bekeert. Genade zuivert en reinigt. Je kan wel zeggen dat je gelooft en naar de kerk gaan, maar hier gaat het om, hier blijkt het uit. Genade heiligt en bekeert. Wie Jezus heeft gezien in Zijn vernedering, wie in schuldbelijdenis bij Hem is geweest op Golgotha, die zal het haten, die zal het bestrijden die onreinheid van wandel, mond, hart, hand, oor en oog. Die zal jagen of hij de volmaaktheid ook grijpen mag met Paulus. Dat doet genade. Dat doet het zien op Jezus, de Koning, in Zijn vernedering. En het is je smart dat je het te weinig doet, te onzuiver, maar het is je verlangen dat het meer en meer gebeurt en je smart dat dat verlangen zo zwak is en dat die smart zo lauw kan zijn, maar: hoe dichterbij de Koning in Zijn vernedering, hoe meer gericht op de bekering van wandel, mond, hart, hand, oor en oog.

Diens ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid, zien met verheuging, met vreugde. Zullen uw ogen de Koning zien? Bent u oprecht van hart en wandel? Adventstijd is ook de tijd van voorbereiding, bekering. Want stel je toch voor: als de Koning verschijnt in Zijn schoonheid. En ik loop ver van Hem vandaan, of ik spreek en verloochen Hem doordat ik niet bid voor mij eten, of ik vul net mijn papieren zwart in, of ik heb net geld in mijn handen wat me niet toekomt, of ik hoor net iemand belachelijk maken en doe eraan mee, ik kijk net een film met erotiek en vloeken.....en de Koning komt! Op dat moment. Kan toch niet, dat moet je toch niet willen? Bereid u voor de Koning in Zijn schoonheid! Al meer en altijd weer. Belijd zonden direct en wacht niet tot later.

Als dat niet je verlangen is, dan ben je een huichelaar. Dan kun je zegen dat je gelooft, wel doen alsof in kerkgang of zelfs avondmaalgang, maar dan ben je een huichelaar. Een zondaar die zich niet bekeerd heeft. Bent u dat? Wel voor de vorm geloven, maar innerlijk niet? Dan is de Koning in Zijn schoonheid een verschrikking voor je. Wie kan wonen bij een verterend vuur, bij een eeuwige gloed? Want onze God is een verterend vuur. En dan zullen onze ogen de Koning wel zien en Zijn heerlijkheid, maar het zal een heel ander zien zijn. Zien met verschrikking, zien in schreeuwen en roepen: bergen valt op ons heuvelen bedekt ons. En dat vergelegen land zullen we nooit zien, nog geen druppel van

genieten. Geen vergelegen land maar poel van vuur en sulfen. De ver-
wachting van een schrikkelijk vuur dat de zondaars zal verderven.

De Koning komt in Zijn schoonheid en elks oog zal Hem zien. Maar hoe ziet u Hem? Bent u huichelaar of godvrezend? Vindt u uw lust in de zonde, of in het bestrijden van de zonde? Loopt u de zonde achterna, of loopt de zonde u achterna? Huichelaars, vormchristenen: nog is het tijd om te bekeren. Zo, zoals je nu bent kun je niet in de hemel, want je zou er stikken. Daar kun je niet zondigen, daar kun je alleen God eren. Zeg nou zelf, dat wil je toch niet eens? Nog klinkt het woord: bekeert u. Nu zie je Hem nog niet, maar Hij laat van Zich horen. Zijn stem klinkt: bekeert u, kom tot Mij. Heden zo gij Zijn stem hoort. Geloof dat Hij komen zal in schoonheid, geloof dat Hij gekomen is in vernedering en kniel aan Zijn kribbe neer.

Of zult u Hem zien in vreugde? Uw ogen zullen de Koning zien. Zagen Hem in Zijn vernedering. En zullen Hem zien in Zijn schoonheid. Zoals zij Hizkia zouden zien in zijn vol ornaat. En dan terugdenken vs 18: waar zijn ze nu, die Assyriërs? Die Sanherib, die Rabsaké en die anderen? En Jeruzalem is weer een blijde, bevrijde stad, zonder oorlogswapens en strijdtoneel. En Assyrië is verslagen en kan geen vin meer verroeren. En geen inwoner zal zeggen in ben ziek. (vs 24) Dat kan niet vervuld zijn ttv Hizkia, dat moet wel uitzien naar Hem Die komen zou.

Eenmaal zullen wij de Koning zien en dan: dan zul je terugdenken aan alle gevaren die er waren. Terugkijken: daaruit ben ik verlost. Satan is verslagen en weg. Alle bedreigingen waar ik in was, alle gevaren, alle verderf. Ik ben eruit verlost. Voor eeuwig! Nooit meer bedreigd! En Jeruzalem, het nieuw Jeruzalem zal een blijde stad zijn. Zonder angst of schrik. Meer eeuwig veilig en blij in God. Geen aanvechting meer, geen verzoeking meer. Satan voor eeuwig buiten en weg en zonder invloed. Vrede en vreugde voor eeuwig. En niemand zal meer zeggen: ik ben ziek. Niemand, nooit meer, nooit geen onderzoeken meer, uitslagen afwachten, ouderdom en gebreken. Eeuwig voluit leven. Want met God verzoend. In volle vrede met Hem. En temidden van dat leven, middenin Jeruzalem: de Koning. In Zijn schoonheid. Eeuwig Hem te zien! U kent het voorbeeld nog wel van dat meisje dat naar de koning mocht. En haar pop bij zich had en aan de lakei vroeg: mag dan mijn pop meenemen, zou de koning dat goevinden? En de lakei zei: ja, dat weet ik niet. O toe, mag het? Het is mijn lievelingspop. Toe. Zeg dat het mag. Zo kun je wel eens je vragen hebben: zou er dit zijn in de hemel, zou er dat zijn op de nieuwe hemel en nieuwe aarde? En toen ging de deur open en de koning wenkte en ze rende naar de koning toe. En haar pop, die lag op de grond, helemaal vergeten. Als de deur opengaat en ik mag tot de Koning gaan. En ik zal Hem zien, dan zal ik alles vergeten. Eeuwig Hem aanschouwen.

Die mij heeft liefgehad in Zijn vernedering en Die Zich vertonen zal in Zijn verheerlijking.

Amen